27.02.2025 r.

NFZ-BP.5202.6.2025
2025.79541.AGG

M. S.

Decyzja nr 4/2025/BP

Prezesa

Narodowego Funduszu Zdrowia

Na podstawie 109a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146, z późn. zm.), zwanej dalej *„ustawą o świadczeniach”*, oraz art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. 2024 r. poz. 236, z późn. zm.), zwanej dalej *„Prawem przedsiębiorców”*, po rozpatrzeniu wniosku złożonego przez M. S., NIP: ……. zwanej dalej *„Wnioskodawcą” lub „Przedsiębiorcą”* o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu,

uznaję za prawidłowe stanowisko zawarte we wniosku z dnia 16 stycznia 2025 roku i 10 lutego 2025 roku.

Uzasadnienie

Wnioskodawczyni Pani M. S., NIP: ……., pismem z dnia 10 lutego 2025 r. złożyła do Dolnośląskiego Oddziału Wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia (data wpływu 11 lutego 2025 r.) wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej na podstawie art. 109a ustawy o świadczeniach, oraz art. 34 Prawa przedsiębiorców. Dolnośląski Oddział Wojewódzki Narodowego Funduszu Zdrowia pismem z dnia 13 lutego 2025 roku (znak: NFZ01-DOR.0156.3.2025 RPW/24090/2025) przekazał ww. wniosek do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia przez ePUAP, stosownie do art. 109a ust. 1 ustawy o świadczeniach, zgodnie z którym organem właściwym do wydawania interpretacji indywidualnych w zakresie ustalenia obowiązku ubezpieczenia zdrowotnego jest Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia.

Wnioskodawczyni we wniosku z dnia 10 lutego 2025 roku poinformowała, że w związku z pouczeniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wynikającym z decyzji nr 52/2025, w którym ZUS uznał się za niewłaściwy do rozpatrzenia jej wniosku z dnia 16 stycznia 2025 roku o wydanie interpretacji w zakresie dotyczącym podlegania ubezpieczeniem zdrowotnym, wnosi o rozpatrzenie tej części wniosku na podstawie art. 109 a ustawy o świadczeniach przez Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, zgodnie z art. 66 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej KPA. Do pisma z dnia 10 lutego 2025

roku Wnioskodawczyni dołączyła wniosek złożony do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o wydanie interpretacji indywidualnej (oryginał z własnoręcznym podpisem), **decyzję administracyjną Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nr 52/2025 z dnia 30 stycznia 2025 roku, którą orzeczono, że stanowisko przedstawione we wniosku złożonym 17 stycznia 2025 r. przez Panią M. S. (dalej: Przedsiębiorcą) uznaje się za prawidłowe w przedmiocie istnienia obowiązku ubezpieczeń społecznych z tytułu umowy zlecenia oraz braku obowiązku ubezpieczeń społecznych z tytułu umowy o dzieło, jednocześnie zawartej przez Przedsiębiorcę ze zleceniobiorcą.**

Wniosek z 10 lutego 2025 roku wraz z wnioskiem z dnia 16 stycznia 2025 roku zawiera wszystkie elementy wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, w tym opłatę w wysokości 40,00 złotych.

Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą, której przedmiotem jest głównie działalność wspomagająca edukację (PKD 85.60.Z i 63.99.Z), polegającą przede wszystkim na prowadzeniu konsultacji i zajęć dla rodziców małych dzieci i ich dzieci w zakresie snu. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej Wnioskodawczyni zawiera z osobami fizycznymi nie prowadzącymi działalności gospodarczej, które ukończyły 26 lat, dwa rodzaje umów: umowę o dzieło z udzieleniem licencji oraz umowę o świadczenie usług (tj. umowę, do której zgodnie z art. 750 k.c. stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu). Osoby te nie są zatrudnione przez Wnioskodawczynię w ramach stosunku pracy oraz nie są twórcami w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2024 r., poz. 497 z późn. zm.), zwanej dalej *„ustawą o systemie”* (nie tworzą dzieł w zakresie architektury, architektury wnętrz, architektury krajobrazu, urbanistyki, literatury pięknej, sztuk plastycznych, muzyki, fotografiki, twórczości audiowizualnej, choreografii i lutnictwa artystycznego oraz sztuki ludowej, będących przedmiotem prawa autorskiego). Przedmiotem umowy o dzieło jest stworzenie przez przyjmującego dzieło tj. wykonawcę (będącego osobą fizyczną nie prowadząca działalności gospodarczej) utworu w rozumieniu ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2025, poz. 24 z późn. zm.) zwanej dalej: *„ustawą o prawie autorskim”* tj. unikalnego spersonalizowania planu dostosowanego do potrzeb dziecka i snu rodzicielstwa wraz z programem dalszych działań, na podstawie indywidualnie przeprowadzonej przez wykonawcę diagnozy potrzeb rodziców i wywiadu środowiskowego, a uwzględniającej cechy docelowych konkretnych adresatów planu takie jak: wiek, stopień rozwoju psychicznego i fizycznego i sytuacji środowiskowej. Wykonawcami takich umów o dzieło są wysoko wykwalifikowani specjaliści posiadający wykształcenie i doświadczenie pedagogiczne, psychologiczne lub inne zapewniające wysoką jakość wykonania dzieła.

Zgodnie z umową o dzieło wykonawca zobowiązał się utrwalić utwór na elektronicznym nośniku danych (pamięci) oraz w ramach otrzymanego wynagrodzenia udzielić zamawiającemu licencji wyłącznej w rozumieniu przepisów ustawy o prawie autorskim na określony czas w zakresie określonych w umowie pól eksploatacji m.in. wykorzystywania dzieła (utworu) do prowadzenia przez zamawiającego indywidualnych konsultacji i dalszego wsparcia klientek.

Przedsiębiorca na podstawie udzielonej mu licencji może udzielać dalszych konsultacji i pracy z rodzicami dziecka (miedzy innymi telefonicznych, mailowych lub/i sms-owych) samodzielnie, lub przez konsultantów na umowę zlecenia. Z tytułu wykonania dzieła, wykonawcy przysługuje jednorazowe wynagrodzenie wypłacane po przyjęciu dzieła (utworu) w rozumieniu przepisów ustawy o prawie autorskim, od którego nie są odprowadzane składki na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne i zdrowotne. Wynagrodzenie z tytułu wykonania dzieła, w tym udzielenia licencji wyłącznej autorowi, uiszczana jest w zależności od rodzaju przygotowanego planu, to jest w zależności od wieku dziecka, ilości dzieci, sytuacji rodzinnej matki i dziecka i jej potrzeb

indywidualnych. Dodatkowo należy podkreślić, że wypłacone wynagrodzenie za przygotowanie planu wraz z programem działań uzależnione jest od efektów, a nie od godzin poświęconych na wykonanie dzieła, a plany te są niepowtarzalne i wykonane na potrzeby dalszych indywidualnych prac z konkretną matką i dzieckiem.

Przedmiotem umowy o świadczenie usług (tj. umowy, do której zgodnie z art. 750 k.c. stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu) jest natomiast prowadzenie indywidualnych konsultacji i porad rodzicom dzieci, z którymi Przedsiębiorca zawarł umowy o prowadzenie takich konsultacji. Zleceniodawca zastrzegł w umowie o świadczenie usług, że konsultacja i dalsza praca z rodzicami mają być prowadzone przez zleceniobiorcę w oparciu o autorski przygotowany wcześniej indywidualny plan, do którego zleceniodawcy przysługuje licencja udzielona przez autora planu, uprawniająca do korzystania z niego w całości lub we fragmentach, w tym do wykorzystywania do prowadzenie tego rodzaju konsultacji i porad. Zgodnie z umową zleceniobiorca może powierzyć prowadzenie zajęć w całości lub w części innej osobie posiadającej odpowiednie kwalifikacje, za którą ponosi całkowitą odpowiedzialność jak za własne działania. Zleceniobiorcy przysługuje comiesięczne wynagrodzenie uzależnione od liczby godzin przeznaczonych na prowadzenie konsultacji i porad w okresie miesiąca, od którego zleceniodawca odprowadza składki na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne i zdrowotne. Zleceniodawca może prowadzić zajęcia w oparciu o program, do którego zleceniodawcy przysługuje licencja na podstawie wcześniej opisanej umowy o dzieło.

W tak wskazanym i opisanym stanie faktycznym Przedsiębiorca powziął wątpliwość, czy wskazane osoby fizyczne są objęte obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi i zdrowotnymi tylko umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia czy również z tytułu umowy o dzieło.

Zdaniem Wnioskodawcy, po zapoznaniu się z przepisami i indywidualnymi interpretacjami a w szczególności interpretacji indywidualnej z 7.10.2019 r. nr WPI/200000/43/913/2019, zdaniem Przedsiębiorcy w opisanej sytuacji osoba fizyczna, z którą zawarł opisane dwa rodzaje umów jest objęta obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi i zdrowotnymi tylko z tytułu umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, ponieważ Przedsiębiorca nie jest pracodawcą takiej osoby (nie pozostaje ona w stosunku pracy z Przedsiębiorcą) a umowa o dzieło jest tytułem do objęcia ww. ubezpieczeniami społecznymi tylko w sytuacji, gdy umowa o dzieło jest zawarta z pracownikiem tj. osobą pozostającą w stosunku pracy a taka sytuacja nie ma miejsca.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o systemie – obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami a także osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia. Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie – obowiązkowemu ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Zgodnie z art. 8 ust. 2a ustawy o systemie – za pracownika w rozumieniu ustawy uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawartą z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy. Zdaniem Przedsiębiorcy z powyższego wynika, że za pracownika w rozumieniu ustawy o systemie uważa się osobę wykonującą pracę na podstawie umowy o dzieło,

jeżeli umowę taką zawartą z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje prace na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy.

W związku z powyższym na podstawie art. 34 ust. 1 Prawa przedsiębiorców, w związku z art. 83d ustawy o systemie, Przedsiębiorca wnosi o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej przedstawionego zaistniałego stanu faktycznego w zakresie podlegania obowiązkowi ubezpieczenia społecznego i zdrowotnego. ZUS wydał decyzję na 52/2025 w dniu 30 stycznia 2025 roku w przedmiocie interpretacji indywidualnej co do ubezpieczenia społecznego.

W ocenie Prezesa Funduszu stanowisko Przedsiębiorcy jest prawidłowe.

Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia, w związku z wnioskiem o wydanie interpretacji zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 34 ust. 1-3, 5 i 6 Prawa przedsiębiorców, przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych. Przedsiębiorca we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej przedstawia zaistniały stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe oraz własne stanowisko w sprawie. Udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz z pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej podlega opłacie w wysokości 40 zł. Opłatę wnosi się w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

Na podstawie art. 109a ustawy o świadczeniach, Prezes Funduszu wydaje interpretacje indywidualne, o których mowa w art. 34 Prawa przedsiębiorców, w zakresie spraw dotyczących objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym. Interpretacje indywidualne wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, Fundusz niezwłocznie zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej. Do spraw dotyczących objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym nie należą sprawy dotyczące składek na ubezpieczenie zdrowotne należące do właściwości organów ubezpieczeń społecznych na podstawie art. 62a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz na podstawie art. 83d ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

W zakresie przedstawionego stanu faktycznego Wnioskodawczyni – w zakresie polegania ubezpieczeniu społecznemu i rentowemu – uzyskała ona decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nr 52/2025 z dnia 30 stycznia 2025 r. Decyzją orzeczono, że stanowisko przedstawione we wniosku złożonym 17 stycznia 2025 r. przez Wnioskodawczynię jest prawidłowe w przedmiocie istnienia obowiązku ubezpieczeń społecznych z tytułu umowy zlecenia oraz braku obowiązku ubezpieczeń społecznych z tytułu umowy o dzieło, jednocześnie zawartej przez Przedsiębiorcę ze zleceniobiorcą.

ZUS w decyzji nr 52/2025 stwierdził, że zasady podlegania obowiązkowi ubezpieczeniom społecznym regulują przepisy ustawy o systemie. Przepisy art. 6 oraz art. 6a ustawy o systemie, zawierają katalog osób podlegających obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, natomiast art. 6b osób podlegających obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu. Dla rozstrzygnięcia obowiązku podlegania ubezpieczeniu emerytalnemu i

rentowym konieczne było ustalenie, czy dana osoba posiada jeden z tytułów ubezpieczenia określonych tym przepisem. Katalog osób zakreślony przez ustawodawcę w przywołanym przepisie jest katalogiem zamkniętym.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 11 ust. 2 oraz art. 12 ust. 1 ustawy o systemie, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu podlegają osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia oraz osoby z nimi współpracujące, natomiast ubezpieczeniu chorobowemu zleceniobiorcy podlegają dobrowolnie na swój wniosek.

Powołany powyżej przepis art. 6 ustawy o systemie, w którym ustawodawca wskazał wszystkie podmioty objęte obowiązkiem ubezpieczenia emerytalnego i ubezpieczeń rentowych nie wskazują umowy o dzieło jako samoistnego tytułu do podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, pod warunkiem, że umowa o dzieło nie jest zawarta z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy lub jeżeli w ramach zawartej umowy o dzieło wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy – art. 8 ust. 2a ustawy o systemie. Jednocześnie wobec brzmienia art. 11 i 12 ustawy o systemie, które uzależniają podleganie ubezpieczeniu chorobowemu i wypadkowemu od posiadania tytułu do podlegania ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowym, osoby wykonujące umowę o dzieło nie podlegają także ubezpieczeniu chorobowemu i wypadkowemu.

Z opisu stanu faktycznego przedstawionego we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej wynika, że Przedsiębiorca zawiera z osobami fizycznymi, nie prowadzącymi działalności gospodarczej, które ukończyły 26 lat dwa rodzaje umów cywilnoprawnych tj.:

1) umowę o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia z tytułu, której jest objęta obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym (emerytalnym, rentowym i wypadkowym), a w konsekwencji od dokonanych wypłat z tytułu tejże umowy Przedsiębiorca nalicza i odprowadza składki na ubezpieczenia społeczne, oraz
2) umowę o dzieło obejmującą swym zakresem inny przedmiot niż ww. umowa zlecenia.

Jednocześnie, Przedsiębiorca oświadczył, iż osoby fizyczne z którymi zawarł w ww. umowy cywilnoprawne – nie są zatrudnione przez Przedsiębiorcę na umowę o pracę.

Wobec powyższego – jak stwierdził ZUS w decyzji – wskazany w art. 8 ust. 2a ustawy o systemie, zgodnie z którym za pracownika w rozumieniu ustawy, uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którymi pozostaje w stosunku pracy – nie będzie miał zastosowania w sytuacji przedstawionej przez Przedsiębiorcę tj. zawarcia przez Przedsiębiorcę z tą samą osobą, z którą Przedsiębiorcę nie łączy stosunek pracy, odrębnych umów cywilnoprawnych tj. umowy zlecenia i umowy o dzieło. Ponadto, ze względu na fakt, iż umowa o dzieło nie stanowi tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia w rozumieniu art. 6 ustawy o systemie - nie będzie miał również w zaistniałej sytuacji art. 9 ustawy o systemie, regulujących kwestie związane ze zbiegiem tytułów do ubezpieczeń emerytalnych i rentowych.

W świetle powyższego – jak stwierdził ZUS w swojej decyzji – obowiązek ubezpieczeń społecznych (emerytalnego, rentowych i wypadkowego) zaistnieje wyłącznie z tytułu umowy

zlecenia zawartej przez Przedsiębiorcę z opisana osobą, w konsekwencji uzyskany z jej tytułu przychód stanowi podstawę wymiaru składek na te ubezpieczenia.

Natomiast zgodnie z art. 66 ust 1 pkt 1 lit. e ustawy o świadczeniach, obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące zlecenia lub osobami z nimi współpracującymi. Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy o świadczeniach, obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. a i c-i, powstaje i wygasa w terminach określonych w przepisach o ubezpieczeniach społecznych.

Wobec wydania decyzji przez ZUS, istotne jest stanowisko Sądu Najwyższego m.in. w wyroku z 29 stycznia 2014 r. (sygn. akt II UK 257/13), wydane co prawda na podstawie art. 109 ustawy o świadczeniach, zgodnie z którym **stwierdzenie decyzją ZUS, że dana osoba jako zleceniobiorca podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z mocy prawa, powoduje również objęcie jej ubezpieczeniem zdrowotnym** i nie ma potrzeby wydawania odrębnej decyzji w tej sprawie przez dyrektora oddziału NFZ. Wobec orzeczenia w identycznym stanie faktycznym przez ZUS co do podlegania obowiązkowi ubezpieczeniu społecznemu, Prezes NFZ nie może orzec inaczej niż ZUS, ponieważ obowiązek ubezpieczeń społecznych implikuje obowiązek ubezpieczeń zdrowotnych.

Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie stwierdził, że jeżeli osią sporu jest ocena charakteru prawnego umowy, na podstawie której zainteresowany wykonuje swoją pracę, tzn. czy jest to umowa o dzieło, na podstawie której praca nie podlega obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, czy też umowa o świadczenie usług objęta takim obowiązkiem (por. art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o świadczeniach), przesądzenie o podleganiu z mocy prawa ubezpieczeniom społecznym w związku z zatrudnieniem na podstawie umowy o świadczenie usług jest równoznaczne z objęciem z mocy prawa takiej osoby ubezpieczeniem zdrowotnym na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy o świadczeniach, bez potrzeby potwierdzenia tej okoliczności indywidualną decyzją NFZ, która nie mogłaby stworzyć czy też ukształtować innej sytuacji prawnej zainteresowanego niż ta, która wynika z przepisów tej ustawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 29 stycznia 2014 r., II UZ 70/13, LEX nr 1436076, oraz wyroki Sądu Najwyższego: z 29 stycznia 2014 r., II UK 257/13, LEX nr 1438803, z 10 czerwca 2014 r., II UK 464/13, LEX nr 1483952).

Mając powyższe na uwadze, rozstrzygnięto jak na wstępie

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje:

1) na podstawie art. 34 ust. 5 Prawa przedsiębiorców w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2021 poz. 735, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.", prawo wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji, wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy albo
2) na podstawie art. 127a k.p.a., w zw. z art. 127 § 3 k.p.a., prawo zrzeczenia się prawa wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Oświadczenie o zrzeczeniu należy złożyć do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji. Z dniem doręczenia Prezesowi Narodowego Funduszu Zdrowia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia

wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, albo

3) na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.) prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, z pominięciem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia ul. Rakowiecka 26/30, 02-528 Warszawa, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.
Na podstawie art. 214, art. 219 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz na podstawie § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.) strona jest zobowiązana uiścić wpis stały od skargi w wysokości 200 złotych.
Na podstawie art. 243 ustawy o postępowaniu przed sądami administracyjnymi strona, która spełnia ku temu przesłanki, może ubiegać się o przyznanie prawa pomocy.

Na podstawie art. 35 ust. 1 Prawa przedsiębiorców interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej.